

nig store eller epologørende Resultater af det. Jeg tror ikke, det særlig er noget, man fra det Standpunkt, hvortil jeg i politisk Henseende nærmest hører, skal være glad over, og jeg tror heller ikke, at den højstærede Finansminister er saa overmaade fornøjet over at ombytte en virkelig god og solid Toldindtægt med en i allerhøjeste Grad usikker Indtægt ved en Bajerstølfat. Jeg bør vel ikke antage, at det skulde gaa saa galt, som en af vore store Bryggere har truet os med, at der slet ikke kommer noget ud af Ølfatten; men jeg har dog en aldeles bestemt Frugt — set fra Statskassens Synspunkt — for, at denne Ølfat ingenlunde tilnærmelsesvis vil holde, hvad den lover.

S. Jørgensen: Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) udtalte sig ved dette Lovforslags første Behandling om, at det var ikke alene Kjøbenhavnerne, der vare mod Ølfatten, men det var ogsaa Landboerne, og saa henviste han til en Betænkning, der blev afgiven i 1872—73 af Toldudvalget og viste, at der var nogle Medlemmer, som satte sig imod en Ølfat. Det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) har nu gentaget det ved denne Behandling, og de ærede Medlemmer have udtalt, at jeg ogsaa havde været med den Gang til at fraraade en Stat paa Bajerstøl. Det er ganske rigtigt; jeg fraraadede det ogsaa den Gang, men Stillingen var ogsaa den Gang en ganske anden, end den er nu. Generaldirektøren for Skattevæsenet havde anmodet om, at man helst maatte lade være med at bestatte Bajerstøllen; thi saagde han, den bedste Maade at kunne bestatte dette paa var ved en Maltstølfat. Det var vanskeligt at fælle Bajerstøl fra andet Øl, og derfor vilde han fraraade en saadan Lov. Aaret i Forvejen havde et Toldudvalg udtalt sig for en Bestatning af Bajerstøl, men der havde været nedsat en Regeringskommission og den havde fraraadet det, med mindre man vilde gaa ind paa en Maltstølfat. Man vil altsaa forstaa, at det var meget vanskeligt den Gang at gaa ind paa at bestatte Bajerstøl, thi naar man en Gang har sagt A, kunde man maaste ogsaa komme til at sige B, og naar det viste sig, at man ikke kunde adskille Bajerstøl fra andet Øl, kunde Følgen altsaa blive, at vi vilde saa en Maltstølfat, og det vilde jeg for min Del paa ingen Maade være med til. Jeg mener nemlig, at Øl er et sundt Næringsmiddel, som Folk rigtig vilde undvære, saa jeg vilde finde det ganske urigtigt at gaa hen og bestatte det. Stillingen var heller ikke saadan den Gang,

at man kunde ombytte Staten paa Sukkeret og lægge det paa Bajerstøl; thi efter Direktørens Meddelelser den Gang viste det sig, at der ikke blev brugget saa meget Bajerstøl — jeg tror, at han anslog det til 77,000 Tønder. Nu er det taget betydeligt til, idet man siger, at det er mellem 6 og 700,000 Tdr. Man vil altsaa se, at den Gang vilde denne Stat meget vanskeligt eller slet ikke kunne slaa til til Afløsning af Sukkerstaten, og det er ingenlunde sagt, at det, der nu er passende, ogsaa kunde passe for en Snes Aar siden! Aaret i Forvejen var det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) Medlem af Toldudvalget og anbefalede da, at man skulde lægge Stat paa Bajerstøl. Nu synes det at han har forandret sig, idet han er kommen ind paa, at det er urigtigt at bestatte Bajerstøl. Man vil saaledes se, at det ingenlunde er sagt, at den Mening, man har haft for en Snes Aar siden, kan passe under de givne Forhold saa længe efter. Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkentjerne) vilde gerne være med til ikke alene at bestatte det bajerste Øl, men ogsaa til at nedstøtte Tolden paa Sukkeret, men jagde, at saa maatte vi have en fornuftig og forstandig Bestatning. Men denne Lov kaldte han et brutalt Overfald paa Bryggerne og dem, der drikke Ølet. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at naar der bliver vedtaget en Lov, som gavner det almene, er det ofte, at den kommer til at skade den enkelte. Dersom det ærede Medlem vil tænke tilbage til den Tid, da Mølleneringen blev givet fri, kan det ikke nægtes, at den Gang gik det ud over Møllerne, men man mente alligevel, at det gavnede Befolkningen i Almindelighed. Det var jo meget vanskeligt den Gang at faa malet, man maatte køre milevidt og undertiden længe før det blev Dag ved Vintertid, og saa kom man ikke hjem før Aften, det var meget vanskeligt den Gang. Det kan ikke nægtes, at det gik ud over Møllerne den Gang, men desuagtet fandt baade Regering og Rigsdag, at det var en almen-gavnlig Foranstaltning, at Mølleneringen blev givet fri. Saaledes ogsaa ved Næringsloven. De mange Jærnbaner, der bleve anlagte hvi og her i Landet, tror man ikke, at de have gjort mange Skade? Den Gang veed man, at der var Gæstgiverier ved Hovedlandevejene, og de vare ret indbringtende. Da Jærnbanerne bleve anlagte, førte man forbi disse Gæstgiverier, de tabte særdeles meget. Man vil se, at det ofte er Tilfældet, at naar der bliver vedtaget en almenyttig Lov, kan den gerne komme til